

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDU PRE VEREJNÚ SLUŽBU EURÓPSKEJ ÚNIE (prvá komora)
zo 6. mája 2014

Vec F-153/12

Claude Forget
proti
Európskej komisii

„Verejná služba — Úradník — Odmena — Rodinné prídavky — Príspevok na domácnosť — Podmienky priznania — Registrované partnerstvo podľa luxemburského práva — Dvojica stálych partnerov v nemanželskom zväzku, ktorá má možnosť uzatvoriť právoplatné manželstvo — Úradník nespĺňajúci podmienky upravené v článku 1 ods. 2 písm. c) bode iv) prílohy VII služobného poriadku“

Predmet: Žaloba podaná podľa článku 270 ZFEÚ, uplatniteľného na Zmluvu ESAE na základe jej článku 106a, ktorou C. Forget navrhuje na jednej strane zrušenie rozhodnutia z 25. septembra 2012, ktorým mu Európska komisia odmietla priznať príspevok na domácnosť a pozostalostný dôchodok po jeho partnerke, a na druhej strane vyslovenie nezákonnosti článku 1 ods. 2 písm. c) bodu iv) prílohy VII a článku 17 prvého odseku prílohy VIII Služobného poriadku úradníkov Európskej únie (ďalej len „služobný poriadok“)

Rozhodnutie: Žaloba sa zamietá. C. Forget znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskej komisii. Rada Európskej únie znáša svoje vlastné trovy konania.

Abstrakt

*1. Úradníci — Odmena — Rodinné prídavky — Príspevok na domácnosť — Podmienky priznania — Úradník, ktorý je zaregistrovaný ako stály nemanželský partner — Možnosť uzavrieť právoplatné manželstvo — Autonómne pojmy
[Služobný poriadok úradníkov, článok 1d a príloha VII, článok 1 ods. 2 písm. c)]*

*2. Úradníci — Odmena — Rodinné prídavky — Príspevok na domácnosť — Podmienky priznania — Zásada rovnosti odmeňovania — Dvojica stálych partnerov, ktorá má možnosť uzavrieť právoplatné manželstvo — Diskriminácia na základe pohlavia — Neexistencia
[Služobný poriadok úradníkov, článok 1d a príloha VII, článok 1 ods. 2 písm. c)]*

1. Pojem „mimomanželské partnerstvo“ nachádzajúci sa v článku 1d služobného poriadku má autonómnu povahu, keďže dotknutý článok služobného poriadku neodkazuje na podmienky stanovené vnútroštátnym právom uplatniteľným v jednotlivých prípadoch, ale zavádza osobitný právny režim prostredníctvom podmienok upravených v tejto súvislosti v článku 1 ods. 2 písm. c) prílohy VII.

Tento článok na jednej strane vyžaduje najmä to, aby dvojica predložila dotknutej administratívnej právny dokument uznaný ako taký členským štátom alebo iným príslušným orgánom členského štátu potvrdzujúci ich stav ako partnerov v nemanželskom zväzku, a na druhej strane zavádza ako dodatočnú podmienku, aby dvojica nemala možnosť v členskom štáte uzavrieť právoplatné manželstvo. Pokiaľ ide o obsah a pôsobnosť tejto dodatočnej podmienky, to isté ustanovenie spresňuje, že dvojica sa pokladá za dvojicu, ktorá má možnosť uzavrieť právoplatné manželstvo, len ak obaja partneri spĺňajú všetky podmienky ustanovené právnymi predpismi členského štátu, ktoré uzatvorenie manželstva takejto dvojice povoľujú.

Pojem „dvojica, ktorá má možnosť uzavrieť právoplatné manželstvo“ je teda vlastným pojmom služobného poriadku a možno ho vykladať iba autonómne. Navyše zodpovedá cieľu sledovanému normotvorcom tak, ako je uvedený v odôvodnení č. 8 nariadenia č. 723/2004, ktorým sa zavádza toto znenie služobného poriadku, podľa ktorého zamestnancom v inom ako manželskom vzťahu, uznanom členským štátom ako stabilné partnerstvo, ktorí nemajú zo zákona prístup k manželstvu, musí byť poskytnutý rovnaký rozsah výhod, ako manželským párom.

(pozri body 22 – 24)

2. Pokiaľ ide o údajnú diskrimináciu vyplývajúcu z toho, že sa pri priznávaní príspevku na domácnosť rozdielne zaobchádza na jednej strane s úradníkmi, ktorí uzavreli s osobou rovnakého pohlavia nemanželské partnerstvo a ktorým príslušná vnútroštátna právna úprava nepriznáva možnosť uzavrieť právoplatné manželstvo a na druhej strane s úradníkmi, ktorí, hoci sú rôzneho pohlavia a majú možnosť uzavrieť právoplatné manželstvo, uprednostnili uzatvorenie stáleho nemanželského partnerstva, prináleží uviesť, že porovnanie je nesprávne, pretože článok 1 ods. 2 písm. c) prílohy VII služobného poriadku nezavádza a nemôže zavádzať autonómnu právnu úpravu, ktorá by mohla ísť proti alebo nad rámec ustanovení, ktoré v každom členskom štáte Únie stanovujú práva a povinnosti možných kategórií manželských alebo nemanželských vzťahov upravených týmito právnymi úpravami. Tento článok sa naopak práve kvôli týmto rôznym vnútroštátnym právnym úpravám obmedzuje na to, že vo vzťahu ku každému úradníkovi, ktorý žije v partnerstve legálne uznanom v členskom štáte a ktorý požaduje príspevok na domácnosť, zavádza osobitnú podmienku, a to tú, že dvojica, a nie úradník ako taký, nemá možnosť uzavrieť manželstvo. Pokiaľ však ide o pohlavie alebo sexuálnu orientáciu úradníka žijúceho v partnerstve, táto podmienka závisí výlučne od právneho režimu, ktorý právna úprava každého členského štátu priznáva týmto nemanželským partnerstvám, takže z pohľadu služobného poriadku je preto úplne neutrálna.

Okrem toho vzhľadom na rôzne vnútroštátne právne úpravy v tejto oblasti, ktoré patria do výlučnej právomoci členských štátov, podmienka, aby dvojica nemala možnosť uzavrieť manželstvo, nemá za následok nepriamu diskrimináciu, pretože spomedzi rôznych možných vzťahov medzi osobami, ktoré sú právne uznané, je v súčasnosti manželstvo jedinou formou občianskeho vzťahu, ktorá je spoločná všetkým štátom Únie, čo naopak nie je prípad partnerstva.

Je pravda, že ustanovenia článku 1 ods. 2 písm. c) bodu iv) prílohy VII služobného poriadku zavádzajú objektívny rozdiel v zaobchádzaní s týmito dvomi skupinami úradníkov. Aj keby však tieto dve skupiny osôb boli v porovnateľnej situácii so zreteľom na cieľ sledovaný príspevkom na domácnosť, bolo by potrebné takéto rozdielne zaobchádzanie považovať za objektívne odôvodnené, keďže normotvorca Únie chcel, aby sa úradníkom v inom ako manželskom vzťahu, uznanom členským štátom ako stabilné partnerstvo, ktorí nemajú zo zákona prístup k manželstvu, poskytol rovnaký rozsah výhod, ako manželským párom.

(pozri body 27 – 29, 31 a 32)